

Opetus- ja kulttuuriministeriö
kirjaamo@minedu.fi

Lausuntopyyntönnö 24.2.2015, OKM 15/010/2015

Lausunto

Turun yliopisto antaa pyydettyä lausuntonaan seuraavan.

Päivähoidon ja varhaiskasvatuksen käsitteiden määrittelyä uudelleen tulisi harkita. Uuden varhaiskasvatuslain ei ole tarkoituksenmukaista olla vanhan päivähoitolain muutosten kirjaamista, ns. päivähoitolain "toisinto" vaan tarvitaan kokonaisvaltainen uusi varhaiskasvatuslaki, jolloin lain linjaus voisi olla selkeämpi kuin esityksessä.

Lakiesityksessä on onnistuttu käyttämään johdonmukaisesti lain toteutumisen kannalta keskeisiä käsitteitä. Lain soveltamisala on kirjatun laaja-alaisesti ja varhaiskasvatuksen tavoitteita on uudistettu niin, että ne mahdollistavat eri toimialojen ja palvelujen välisen monitieteisen ja monialaisen yhteistyön. Valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tarkoituksena on edistää varhaiskasvatuksen tasalaatuisuutta päiväkotiryhmien, päiväkotien ja kuntien välillä.

Esityksessä opetushallitus määrittää varhaiskasvatuksen asiantuntijavirastoksi. Lisäksi varhaiskasvatus kuuluisi Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen toimialaan. Näillä toimilla voidaan taata keskeisimmän elementin eli opetussuunnitelmatyön johdonmukaisuus tulevaisuudessa. On hyvä, että alle kuusivuotiaiden opetussuunnitelma on esityksessä tehty velvoittavaksi, kuten esiopetussuunnitelma ja perusopetuksen opetussuunnitelma. Tilastokeskuksen tulo tilastoviranomaiseksi on niin ikään onnistunut ratkaisu. Varhaiskasvatuksen (itse)arviointia kuntatasolla voidaan pitää merkittävänä osana laadun valvontaa ja kehittämistä.

Sekä vanhempien että lasten näkemykset saavat merkittävän roolin osana lapsen kokonaisvaltaista kehitystä kotona, päiväkodissa ja esi-koulussa. Tämä vastaa näkemystä, jossa varhaiskasvatus määritellään lapsen eri elämänpiireissä tapahtuvaksi kasvatukselliseksi vuorovaikutukseksi (STM:n julkaisuja 2002:9). Esitysluonnos täsmentää velvoitetta kehittävästä, oppimista edistävästä sekä terveellisestä ja turvallisesta varhaiskasvatusympäristöstä lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Myös päiväkodin henkilöstöä koskeva mitoitustakaa, että lapsiryhmiä ei voida suurentaa lisäämällä työntekijöitä. Pyrkimyksenä on turvata varhaiskasvatuksen jatkuvuus ja lapsen pitkäaikaiset, turvalliset ihmissuhteet sekä vanhempien osallisuus kasvatuskumppaneina varhaiskasvatustoiminnan suunnitteluun ja arviointiin.

Lapsen tukemista koskevat uudistukset ovat erityisen onnistuneina. Lapsen tukeminen nähdään osana lapsen tavanomaista, laadukasta varhaiskasvatuksen perustoimintaa, johon jokaisella lapsella on oikeus.

us. Tosin tehostetun ja erityisen tuen tarvetta olisi syytä arvioida vähintään kerran puolessa vuodessa.

On erittäin tärkeää, että lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjaataan lapsen kehityksen ja oppimisen tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi kolmiportaisen tuen mallin mukaisesti yhteistyönä varhaiskasvatuksen henkilökunnan ja lapsen huoltajien kanssa. Esitysluonnokseen pitäisi sisällyttää muutos, jonka mukaan jokaisessa lapsiryhmässä tulisi työskennellä vähintään yksi pedagogisen koulutuksen saanut lastentarhanopettaja (kasvatustieteen kandidaatti), jolla on syvälinen pedagoginen asiantuntemus lapsen kehityksen ja oppimisen tukemisesta. Tällä muutoksella korostettaisiin lapsen edun huomioimista toimintaa suunniteltaessa ja järjestettäessä. Muutoksella ei olisi henkilöstömenojen osalta kustannusvaikutuksia, mutta sillä olisi kuitenkin merkittävä yhteiskunnallinen ja inhimillinen vaikutus: sijoittaminen varhaiskasvatuksen laatuun edistäisi lasten hyvinvointia ja ennaltaehkäisisi syrjäytymisriskiä tehokkaammin kuin tukitoimet perusopetuksessa. Varhaiskasvatuksen kehittäminen edellyttää korkeatasoista lapsen kehityksen ja kasvatuksen asiantuntemusta. Esitysluonnokseen pitäisi sisällyttää muutos, jonka mukaan kelpoisuusvaatimuksena varhaiskasvatuksen hallinnollisiin ja ammatillisiin johtotehtäviin olisi ylempi kasvatustieteen korkeakoulututkinto.

Varhaiskasvatustieteiden tutkimuskeskus ehdotti henkilöstön koulutuksen toiminnallisen laadun kehittämiseksi ammattinimikkeiden tarkentamista: varhaiskasvatuksen opettaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja, varhaiskasvatuksen sosionomi ja varhaiskasvatuksen hoitaja. Näin kunkin koulutusammatin erityisosaaminen tulisi käyttöön: lastentarhanopettajien kasvatustieteeseen perustuva pedagoginen osaaminen, sosionomien sosiaalipedagoginen perhe- ja lastensuojelutyön osaaminen sekä lähihoitajien hoidollinen osaaminen. Tämä olisi myös ensimmäinen askel päiväkotien työnjaon selkiyttämiseksi, työilmapiirin parantamiseksi ja koulutettujen ammattilaisten työssään pysymisen lisäämiseksi.

Erityisen tarkkaan pitäisi pohtia ja määritellä 1970 -luvulta peräisin olevaa päivähoitoa -käsitteitä. Perhepäivähoito ja päiväkotit tulisi määritellä tavoitteellisesti erilaisiksi toimintamuodoiksi. Vanhempainpäiväkotien -käsitteen korvaamista tulisi harkita.

Lausunnon keskeinen sisältö

- Lakiesityksessä on onnistuttu käyttämään johdonmukaisesti lain toteutumisen kannalta keskeisiä käsitteitä. Päivähoitoa ja varhaiskasvatuksen käsitteiden määrittelyä uudelleen tulisi kuitenkin harkita
- On hyvä, että alle kuusivuotiaiden opetussuunnitelma on esityksessä tehty velvoittavaksi. Tilastokeskuksen tulo tilastoviranomaiseksi on niin ikään onnistunut ratkaisu. Varhaiskasvatuksen (itse)arviointia kuntatasolla voidaan pitää merkittävänä osana laadun valvontaa ja kehittämistä.
- Esitysluonnos täsmentää velvoitetta kehittävästä, oppimista edistävästä sekä terveellisestä ja turvallisesta varhaiskasvatustympäristöstä lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen.

- Esitysluonnokseen pitäisi sisällyttää muutos, jonka mukaan jokaisessa lapsiryhmässä tulisi työskennellä vähintään yksi pedagogisen koulutuksen saanut lastentarhanopettaja. Lisäksi luonnokseen tulisi sisältyä muutos, jonka mukaan kelpoisuusvaatimuksena varhaiskasvatuksen hallinnollisiin ja ammatillisiin johtotehtäviin olisi ylempi kasvatustieteen korkeakoulututkinto.
- Työryhmän ehdottama ammattinimikkeiden tarkentaminen toisi päiväkotien työnjakoon selkeyttä, parantaisi työilmapiiriä ja parantaisi koulutettujen ammattilaisten työssään pysymistä. Lisäksi kunkin koulutusammatin erityisosaaminen tulisi paremmin käyttöön.
- Erityisen tarkkaan pitäisi pohtia päivähoidon muodot - käsitettä. Perhepäivähoito ja päiväkotit tulisi määritellä tavoitteellisesti erilaisiksi toimintamuodoiksi. Vanhentuneen päiväkotikäsitteen korvaamista tulisi harkita.

Liitteenä lisäksi yksityiskohtaiset kommentit lakiesityksen lukuihin.

Rehtori

Kalervo Väänänen

Kehittämisasiantuntija

Susanna Sutinen

LIITE

Lakiesityksen lukujen yksityiskohtaiset kommentit

Lausunto: Opetus- ja kulttuuriministeriön esitysluonnos varhaiskasvatuslaiksi

Esitysluonnokseen varhaiskasvatuslaiksi on säilytetty tärkeitä perusoikeuksia päivähoitolaista mutta siihen on myös sisällytetty tarpeellisia uudistuksia. Näistä merkittävimmät on alla olevassa tekstissä nostettu esille *kursiivilla*. Kommentit perusteluineen on kirjoitettu ei-kursiivilla. Suurimmat esityksessä toteutumatta jääneet uudistukset koskevat Henkilöstö ja kelpoisuusvaatimuksia (7 luku).

1 Luku. Yleiset säännökset

1 §. *Lain tarkoitus ja soveltamisala.*

2 §. *Määritelmät.*

3 §. *Varhaiskasvatuksen tavoitteet.*

Varhaiskasvatuksella tarkoitettaisiin tässä laissa lapsen suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka. ... Nämä varhaiskasvatuksen osa-alueet voivat kuitenkin painottua eri tavoin esimerkiksi eri-ikäisillä lapsilla, erilaisissa toimintamuodoissa tai eri vuorokauden aikoina annettavassa varhaiskasvatuksessa.

Esitysluonnoksessa lakiin sisältyviä keskeisiä käsitteitä käytetään johdonmukaisesti ja ne on suhteutettu toisiinsa selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla. Lain soveltamisala on kirjattu riittävän laaja-alaisesti ja varhaiskasvatuksen tavoitteita on uudistettu niin, että ne mahdollistavat monitieteisen ja monialaisen yhteistyön eri toimijoiden kesken huoltajat mukaan lukien. Tästä osoituksena esimerkiksi s. 60 todetaan: ” varhaiskasvatuksen valtakunnallisista linjauksista (STM:n julkaisuja 2002:9) on määritelty varhaiskasvatus lapsen eri elämänpiireissä tapahtuvaksi kasvatukselliseksi vuorovaikutukseksi, jonka tavoitteena on edistää lapsen tervettä kasvua, kehitystä ja oppimista.”

2 Luku. 2 Varhaiskasvatuksen järjestäminen

7 §. *Monialainen yhteistyö.*

Varhaiskasvatus on yksi keskeinen lapsia ja heidän perheitään koskeva palvelu, johon osallistuu jossain vaiheessa lapsuuttaan suurin osa varhaiskasvatusikäisistä lapsista ja joka on merkittävä koko perheen kannalta. Muita keskeisiä lapsia ja lapsiperheitä koskevia palveluja ovat esimerkiksi esiopetus, perusopetus, liikunta- ja kulttuuripalvelut, neuvolatoiminta, lastensuojelu ja vammaispalvelut. Pykälässä korostettaisiin eri toimialojen ja palvelujen välistä yhteistyötä.

8 §. *Varhaiskasvatuksen kieli.*

Tieteellisten tutkimusten mukaan suotuisan monikulttuurisen kehityksen ja identiteetin turvaaminen vähentäisi myöhempää syrjäytymisriskiä ja edistäisi elämän hallintaa ja koulutuksellista tasa-arvoa. Esitysluonnoksessa varhaiskasvatuslaiksi todetaan maahanmuuttajataustaisten perheiden lasten kehityksen ja oppimisen tukemisesta seuraavasti (s. 8): ”eri maahanmuuttajaryhmien lasten oman kielen ja kulttuurin tukeminen yhteistyössä kyseisen kulttuurin edustajien kanssa.” Yhteistyön tarkemmista muodoista olisi mahdollista todeta jo tässä pykälässä ja/tai 10 §.

Varhaiskasvatusympäristö taikka myöhemmin **luvussa 4**, jossa esityksen mukaan käsiteltäisiin lapsen tukemista varhaiskasvatuksessa niin kutsutun kolmiportaisen tuen mallin mukaan.

10 §. Varhaiskasvatusympäristö.

...varhaiskasvatusympäristön olisi oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Lisäksi edellytettäisiin asianmukaisia toimitiloja ja toimintavälineitä ja esteettömyyden huomioimista ... esimerkiksi kiusaamisen ehkäiseminen ja siihen puuttuminen kuuluisi kehittävästä, oppimista edistävästä sekä terveellisestä ja turvallisesta toimintaympäristöstä huolehtimiseen.

3 Luku. Oikeus varhaiskasvatukseen ja osallisuus

12 §. Oikeus varhaiskasvatukseen.

Kuten nykyisinkin, lapsella olisi vanhempainrahakausien päätyttyä ennen perusopetuksen alkamista subjektiivinen oikeus kunnan järjestämään kokopäiväiseen varhaiskasvatukseen sekä esiopetuksen aikana osapäiväiseen varhaiskasvatukseen.

Esitysluonnoksessa varhaiskasvatuslaiksi kaikki lapset olisivat tasa-arvoisessa asemassa erilaisista perhetaustoista huolimatta. Lähtökohtana olisi lapsen etu ja oikeus varhaiskasvatukseen.

16 §. Osallisuus ja vaikuttaminen.

... lapsen varhaiskasvatusta suunniteltaessa, toteutettaessa ja arvioidessa lapsen mielipide ja toivomukset olisi selvitettävä ja otettava huomioon hänen ikänsä ja kehityksensä edellyttämällä tavalla. Arjen vuorovaikutustilanteet ja työkäytännöt tulisi muodostua sellaisiksi, että lapsen mielipiteitten ja näkemysten huomioiminen olisi osa jokapäiväistä lapsen ja henkilöstön välistä luottamuksellista vuorovaikutusta. ... Lapsen vanhemmille ja muille huoltajille on annettava mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa heidän lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin.

Näin muotoiltuna sekä lasten että huoltajien mielipiteet nousevat tärkeäksi osaksi lapsen kokonaisvaltaista kehitystä ja kasvatusta kotona, päiväkodissa ja esikoulussa, mikä vastaa

näkemyksiä, jossa varhaiskasvatus määritellään lapsen eri elämänpiireissä tapahtuvaksi kasvatukselliseksi vuorovaikutukseksi (STM:n julkaisuja 2002:9).

4 Luku. Lapsen tukeminen varhaiskasvatuksessa

Laissa säädettäisiin lapsen kasvatuksen, opetuksen ja hoidon toteuttamiseksi laadittavasta varhaiskasvatussuunnitelmasta, johon kirjattaisiin lapsen kehityksen ja oppimisen tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi. ... Ehdotetuilla lapsen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukemista koskevilla säännöksillä olisi tarkoitus selkeyttää lapsen oikeutta saada riittävää tukea mahdollisimman varhain. Riittävän aikaisella tukemisella voidaan paitsi edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia, niin myös ehkäistä lapsen ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista sekä lasten syrjäytymistä. ... Tuen antaminen olisi osa tavanomaista, laadukasta varhaiskasvatuksen perustoimintaa, ja tarvittavan tuen saaminen kuuluisi jokaiselle lapselle. Lapsi voi tarvita kehitykseensä, oppimiseensa tai hyvinvointiinsa tukea eri tavoin eri aikoina, mihin varhaiskasvatuksen perustoiminnan pitää lähtökohtaisesti pystyä vastaamaan. Varhaiskasvatuksen perustan muodostaa pedagoginen työ, joka perustuu henkilöstön vahvaan osaamiseen, lapsen ja hänen kehityksensä tukemiseen sekä yhteistyöhön lapsen vanhempien tai muiden huoltajien kanssa. Lapsen tuen tarve voi ilmetä fyysisen, kognitiivisen, emotionaalisen, sosiaalisen, kielellisen tai muun vastaavan hyvinvoinnin, kehityksen tai oppimisen osa-alueella.

Luvun 4 uudistuksia voidaan pitää erityisen onnistuneina, perusteltuina ja riittävän joustavina.

17 §. Lapsen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukeminen

Tukea olisi varhaiskasvatuksessa annettava lapselle heti tuen tarpeen ilmettyä tarpeellisin pedagogisin, rakenteellisen ja hyvinvointia tukevin järjestelyin. Lapsen tuen tarvetta, riittävyyttä ja sopivuutta olisi arvioitava tarpeen mukaan, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

Vaikka tuen arviointi olisi säännöllistä, se ei välttämättä toistu riittävän usein. Lapsen kokonaiskehitys on nopeaa ja siksi tuen tarpeen määrässä, laadussa ja ajoituksessa voi tapahtua muutoksia lyhyemmässä ajassa kuin vuodessa. Alustavan väitöskirjatutkimuksen mukaan myös lasten vanhemmat kannattavat varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamista puolen vuoden välein.

22 §. Tuen kirjaaminen

Lapsen tuen tarve, tukitoimet, niiden toteuttaminen ja vaikuttavuus on kirjattava 28 §:ssä säädettyyn lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Lapsen tukeminen nähdään osana lapsen tavanomaista, laadukasta varhaiskasvatuksen perustoimintaa, johon jokaisella lapsella on oikeus. Pällekkäisten suunnitelmien ja niiden

laatimiseen liittyvää neuvonpitoa ei jatkossa enää tarvittaisi, koska kehitystä ja oppimista koskevat tavoitteet ja toimenpiteet niiden toteuttamiseksi kirjattaisiin lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

6 Luku. Varhaiskasvatuksen suunnittelu, omavalvonta ja arviointi

26 §. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tarkoituksena on edistää varhaiskasvatuksen yhdenvertaista toteuttamista koko maassa, toteuttaa tässä laissa säädettyjä varhaiskasvatuksen tavoitteita sekä ohjata varhaiskasvatuksen laadun kehittämistä.

Tällä pykälällä edistettäisiin lasten välistä tasa-arvoa ja varhaiskasvatuksen tasalaatuisuutta päiväkotiryhmien, päiväkotien ja kuntien välillä.

28 §. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle olisi pykälän mukaan laadittava henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma lapsen kasvatuksen, opetuksen ja hoidon toteuttamiseksi. Suunnitelman laatiminen perustuisi henkilöstön vahvaan ammatillisuuteen, näkemykseen ja arviointiin lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheesta sekä lapsesta vuorovaikutuksen ja systemaattisen havainnoinnin kautta saatuun tietoon. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma edellyttäisi sekä lapsen vanhempien tai muiden huoltajien sekä henkilökunnan tietojen, taitojen ja asiantuntemuksen yhdistämistä lapsen hyvinvoinnin edistämiseksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattaisiin lapsen kehityksen ja oppimisen tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi. ... Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa korostuisi pedagoginen osaaminen, mikä on vahvinta kasvatustieteen kandidaatin tutkinnon omaavalla lastentarhanopettajalla. Siksi varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen tulisi ensisijaisesti olla kasvatustieteiden kandidaatin tehtävä.

Tässä pykälässä säädetään, että jokaiselle lapselle laaditaan varhaiskasvatussuunnitelma. Se tehdään yhteistyönä varhaiskasvatuksen henkilökunnan ja lapsen huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksen henkilöstöstä ainoastaan kasvatustieteen kandidaatilla (lastentarhanopettajan tutkinto) on yliopistollinen tutkinto ja näin ollen syvällisin ja laajin mahdollinen pedagoginen asiantuntemus lapsen kehityksen ja oppimisen tukemisesta. Esitys varhaiskasvatuslaiksi ei nykyisessä muodossaan kuitenkaan velvoittaisi, että jokaisessa lapsiryhmässä olisi vähintään yksi lastentarhanopettaja, jolla olisi korkein mahdollinen koulutustausta (ks. myös **7 luku Henkilöstö ja kelpoisuusvaatimukset.**

32 §. Lastentarhanopettaja). Esitysluonnokseen pitäisi sisällyttää muutos, jonka mukaan lapsiryhmän kokoonpanossa pitäisi olla vähintään yksi pedagogisen koulutuksen saanut lastentarhanopettaja.

30 §. *Kunnan, kuntayhtymän tai muun palvelujen tuottajan tulisi esityksen mukaan laatia omavalvontasuunnitelma varhaiskasvatustoiminnan laadun, turvallisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi.*

Varhaiskasvatuksen arviointia kuntatasolla voidaan pitää merkittävänä osana varhaiskasvatuksen laadun valvontaa ja kehittämistä, joten sen toteutumisesta olisi syytä säätää laissa.

7 luku. Henkilöstö ja kelpoisuusvaatimukset

32 §. *Lastentarhanopettaja*

Kelpoisuusvaatimuksena lastentarhanopettajan tehtäviin olisi edelleen vähintään kasvatustieteen kandidaatin tutkinto, johon sisältyy lastentarhanopettajan koulutus, taikka sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, johon sisältyvät varhaiskasvatukseen ja sosiaalipedagogiikkaan suuntautuneet vähintään 60 opintopisteen laajuiset opinnot.

Yliopistollinen lastentarhanopettajakoulutus, joka johtaa kasvatustieteen kandidaatin tutkintoon, täyttää selkeästi varhaiskasvatuksen opettajan kelpoisuusvaatimukset sekä antaa laaja-alaiset ja monipuoliset valmiudet tehtäviin, joissa ydinosaaminen edellyttää pedagogista arviota, selvitystä ja järjestelyä. Vertailun vuoksi esimerkiksi Ruotsissa 53,5 % henkilöstöstä on yliopistollinen varhaiskasvatuksen opettajan tutkinto, kun taas Suomessa varhaiskasvatuksen henkilöstöstä ainoastaan 18 % on lastentarhanopettajan tutkinto ja näistä alle 8 %:lla kyseessä on yliopistollinen tutkinto (s. 36-37).

Jokaisessa lapsiryhmässä tulisi työskennellä vähintään yksi kasvatustieteen kandidaatti, jolla on syvällisin pedagoginen asiantuntemus lapsen kehityksen ja oppimisen tukemisesta. Tällä muutoksella korostettaisiin lapsen edun huomioimista toimintaa suunniteltaessa ja järjestettäessä. Muutoksella ei olisi henkilöstömenojen osalta kustannusvaikutuksia, mutta sillä olisi kuitenkin merkittävä yhteiskunnallinen vaikutus.

36 §. *Varhaiskasvatuksen johtotehtävät*

Kelpoisuusvaatimuksena varhaiskasvatuksen hallinnollisiin johtotehtäviin on tehtävään soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, alan tuntemus sekä riittävä johtamistaito.

Kelpoisuusvaatimuksena varhaiskasvatuksen ammatillisiin johtotehtäviin on 32 §:n mukainen kelpoisuus sekä riittävä johtamistaito.

Varhaiskasvatuksen kehittäminen edellyttää korkeatasoista lapsen kehityksen ja kasvatuksen asiantuntijuutta. Yliopistollisiin varhaiskasvatuksen maisteritutkinnon osaamistavoitteisiin on

kirjattu sekä korkeatasoinen pedagoginen asiantuntijuus että johtamistaidot. Esitysluonnokseen pitäisi sisällyttää muutos, jonka mukaan kelpoisuusvaatimuksena sekä hallinnollisiin että ammatillisiin johtotehtäviin olisi ylempi kasvatustieteen korkeakoulututkinto.

8 Luku. Henkilöstön mitoitus, rakenne ja täydennyskoulutus

38 §. Päiväkodin henkilöstön mitoitus.

Varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumisen varmistamiseksi päiväkodin yhdessä ryhmässä saa olla yhtä aikaa läsnä enintään kolmea kasvatus-, opetus- ja hoitotehtävissä olevaa henkilöä vastaava määrä lapsia. Tämä rajaa ryhmässä yhtä aikaa läsnä olevien lasten määrän alle kolmevuotiaitten kohdalla 12 lapseen ja kolme vuotta täyttäneiden kohdalla 21 lapseen, kun kyse on kokopäivähoidossa olevista lapsista.

Lasten ja henkilökunnan hyvinvointi edellyttäisi, että varhaiskasvatuslaissa säädettäisiin lapsiryhmien enimmäiskoko, jotta kokoa ei voida suurentaa lisäämällä työntekijöitä.

Turussa maaliskuun 27. päivänä 2015

Maarit Silvén, varhaiskasvatuksen professori, Turun yliopisto